

II

(Akti, katerih objava ni obvezna)

SVET

SKLEP SVETA

z dne 18. maja 2006

o sklenitvi Konvencije o varovanju in spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov

(2006/515/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

151(4) Pogodbe, kot tudi njene države članice pripisujejo izredno velik pomen. Prispeva k vzajemnemu spoštovanju in razumevanju med kulturami na svetovni ravni.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 133, 151, 181 in 181a v povezavi z drugim stavkom prvega pododstavka člena 300(2) in prvega pododstavka člena 300(3) Pogodbe,

(4) To konvencijo UNESCO je treba čimprej odobriti.

ob upoštevanju predloga Komisije,

(5) Tako Skupnost kot tudi njene države članice so pristojne na področjih, ki jih zajema Konvencija UNESCO. Zato naj Skupnost in države članice postanejo pogodbenice Konvencije UNESCO, tako da bodo skupaj lahko izpolnjevale v Konvenciji zapisane obveznosti in v primerih mešane pristojnosti usklajeno izvrševale pravice, ki po Konvenciji izhajajo iz njih –

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

SKLENIL:

(1) Novembra 2004 je Svet pooblastil Komisijo, da v imenu Skupnosti sodeluje pri Organizaciji združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo (UNESCO) v pogajanjih glede Konvencije o varovanju in spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov (v nadaljevanju „Konvencija UNESCO“). Komisija in države članice so se udeležile teh pogajanj.

Člen 1

1. Konvencija UNESCO o varovanju in spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov se odobri v imenu Skupnosti.

(2) Konvencija UNESCO je bila sprejeta na splošni konferenci UNESCO 20. oktobra 2005 v Parizu.

2. Besedilo Konvencije UNESCO je v Prilogi 1(a) k temu sklepu.

(3) Ta konvencija UNESCO sestavlja pomemben in učinkovit steber spodbujanja kulturne raznolikosti in kulturnih izmenjav, ki jim tako Skupnost, kakor to odraža člen

Člen 2

1. Predsednik Sveta je pooblaščen za imenovanje oseb(-e), pooblaščen(-ih) za deponiranje listine o pristopu, v imenu Skupnosti, pri generalnem direktorju UNESCO, v skladu s členom 27(4) Konvencije UNESCO.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 27.4.2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

2. Predsednik Sveta je pooblaščen za imenovanje oseb(-e), pooblaščne(-ih) za deponiranje izjave o pristojnosti iz Priloge 1(b) tega sklepa, v imenu Evropske skupnosti, v skladu s členom 27(3)(c) Konvencije UNESCO.

3. Predsednik Sveta je pooblaščen za imenovanje oseb(-e), pooblaščne(-ih) za to, da ob deponiranju listine o pristopu dajo enostransko izjavo iz Priloge 2 tega sklepa.

Člen 3

V zvezi z zadevami, ki so v pristojnosti Skupnosti, na zasedanjih organov, ustanovljenih s Konvencijo UNESCO, Skupnost

zastopa Komisija, zlasti na Konferenci pogodbenic iz člena 22 Konvencije, ter se v njenem imenu pogaja o vprašanih, ki spadajo v pristojnost teh organov.

Člen 4

Ta sklep se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 18. maja 2006

Za Svet
Predsednik
Franz MORAK

PRILOGA 1(a)

PREVOD

KONVENCIJA

o varovanju in spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov

Generalna konferenca Organizacije združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo, ki se je sestala v Parizu od 3. do 21. oktobra 2005 na 33. zasedanju,

OB SPOZNANJU, da je kulturna raznolikost značilnost, ki opredeljuje človeštvo,

ZAVEDAJOČ SE, da kulturna raznolikost tvori skupno dediščino človeštva in da jo je treba gojiti in ohranjati v dobro vseh,

ZAVEDAJOČ SE DEJSTVA, da kulturna dediščina ustvarja bogat in raznolik svet, ki veča obseg možnosti, krepi človeške zmogljivosti in vrednote ter je zato temeljno gibalno trajnostnega razvoja skupnosti, ljudstev in narodov,

OB SKLICEVANJU NA DEJSTVO, da je kulturna raznolikost, ki se razvija v okviru demokratičnosti, strpnosti, socialne pravičnosti in medsebojnega spoštovanja med ljudstvi in kulturami, nepogrešljiva za mir in varnost na lokalni, nacionalni in mednarodni ravni,

POUDARJAJOČ pomen kulturne raznolikosti za polno uveljavljanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, zapisanih v Splošni deklaraciji človekovih pravic in v drugih splošno priznanih instrumentih,

OB POUĐARJANJU potrebe, da se kultura kot strateški element vključi tako v nacionalne in mednarodne razvojne politike kakor tudi v mednarodno razvojno sodelovanje, tudi ob upoštevanju Deklaracije tisočletja Organizacije združenih narodov (2000), ki posebno pozornost namenja izkoreninjenju revščine,

OB UPOŠTEVANJU, da ima kultura v času in prostoru različne oblike ter da se ta raznolikost uresničuje z izvirstostjo in s številčnostjo identitet ter s kulturnimi izrazi ljudstev in družb, ki sestavljajo človeštvo,

OB PRIZNAVANJU pomena tradicionalnega znanja kot vira nematerialnega in materialnega bogastva, zlasti sistemov znanja domorodnih ljudstev, in njegovega pozitivnega prispevka k trajnostnemu razvoju ter potrebe po ustreznem zagotavljanju njegovega varovanja in spodbujanja,

OB PRIZNAVANJU potrebe po sprejetju ukrepov za varovanje raznolikosti kulturnih izrazov, vključno z njihovo vsebino, zlasti če kulturnim izrazom grozita izumrtje ali velike spremembe,

OB POUĐARJANJU pomena kulture za socialno kohezijo na splošno in zlasti njenega prispevka k izboljšanju statusa in vloge žensk v družbi,

ZAVEDAJOČ SE, da kulturno raznolikost utrjuje prost pretok idej in da se krepi s stalnimi izmenjavami in medsebojnimi vplivi med kulturami,

OB PONOĐNI POTRĐITVI, da svoboda misli, izražanja in informiranja ter raznolikost medijev omogočata razcvet kulturnih izrazov v družbi,

OB PRIZNAVANJU, da je raznolikost kulturnih izrazov, vključno s tradicionalnimi kulturnimi izrazi, pomemben dejavnik, ki posameznikom in ljudstvom omogoča, da izrazijo svoje ideje in vrednote ter jih delijo z drugimi,

OB PONOĐNI UĐOTOĐITVI, da je jezikovna raznolikost temeljni element kulturne raznolikosti, in OB PONOĐNI POTRĐITVI temeljne vloge, ki jo ima izobraževanje pri varovanju in spodbujanju kulturnih izrazov,

OB UPOŠTEVANJU pomena vitalnosti kultur za vse, vključno za osebe, ki pripadajo manjšinam, in domorodnim ljudstvom, kot se izraža z njihovo svobodo ustvarjanja, širjenja in distribucije njihovih tradicionalnih kulturnih izrazov ter dostopom do njih tako, da jih izkoristijo za lastni razvoj,

OB POUJARJANJU bistvene vloge kulturne interakcije in ustvarjalnosti, ki krepi in prenavlja kulturno izražanje ter krepi vlogo tistih, ki so vključeni v razvoj kulture za napredek družbe na splošno,

OB PRIZNAVANJU pomena pravic intelektualne lastnine za podpiranje oseb, ki sodelujejo pri kulturnem ustvarjanju,

OB PREPRIČANJU, da imajo kulturne dejavnosti, dobrine in storitve tako gospodarsko kot kulturno naravo, ker so nosilke identitet, vrednot in pomenov, ter se jih zato ne sme obravnavati, kot da imajo izključno tržno vrednost,

OB UGOTOVITVI, da procesi globalizacije, ki jih pospešuje hiter razvoj informacijske in komunikacijske tehnologije, s tem da ustvarjajo popolnoma nove razmere za večjo interakcijo med kulturami, pomenijo tudi izziv za kulturno raznolikost, zlasti glede na možno neravnovesje med bogatimi in revnimi državami,

ZAVEDAJOČ SE posebne pristojnosti, ki jo ima UNESCO za zagotavljanje spoštovanja raznolikosti kultur in za to, da priporoči sklepanje mednarodnih sporazumov, za katere meni, da so potrebni za spodbujanje prostega pretoka idej v besedah in slikah,

OB SKLICEVANJU na določbe mednarodnih instrumentov, ki jih je sprejel UNESCO v zvezi s kulturno raznolikostjo in z uresničevanjem kulturnih pravic, ter še posebej na določbe Splošne deklaracije o kulturni raznolikosti iz leta 2001,

SPREJEMA 20. OKTOBRA 2005 NASLEDNJO KONVENCIJO.

I. CILJI IN GLAVNA NAČELA

Člen 1

Cilji

Cilji te konvencije so:

- (a) varovati in spodbujati raznolikost kulturnih izrazov;
- (b) ustvariti razmere, v katerih se bodo lahko kulture razvijale in druga na drugo prosto vplivale na način, tako da se bodo medsebojno bogatile;
- (c) spodbujati dialog med kulturami, da se zagotovijo močnejše in bolj uravnotežene kulturne izmenjave v svetu v korist medkulturnega spoštovanja in kulture miru;
- (d) spodbujati med-kulturnost, da se razvije kulturna interakcija v duhu gradnje mostov med narodi;
- (e) spodbujati spoštovanje raznolikosti kulturnih izrazov in izboljšati ozaveščanje o njegovi vrednosti na lokalni, nacionalni in mednarodni ravni;
- (f) ponovno potrditi pomen povezave med kulturo in razvojem za vse države, zlasti za države v razvoju, in spodbujati ukrepe, ki potekajo na nacionalni in mednarodni ravni za priznanje dejanskega pomena te povezave;
- (g) priznati posebno naravo kulturnih dejavnosti, dobrin in storitev kot nosilcev identitete, vrednot in pomena;
- (h) ponovno potrditi suvereno pravico držav, da ohranjajo, sprejemajo in izvajajo politike in ukrepe, za katere menijo, da so ustrezni za varovanje in spodbujanje raznolikosti kulturnih izrazov na njihovem ozemlju;
- (i) okrepiti mednarodno sodelovanje in solidarnost v duhu partnerstva, da se zlasti povečajo zmogljivosti držav v razvoju glede varovanja in spodbujanja raznolikosti kulturnih izrazov.

Člen 2

Glavna načela

1. Načelo spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin

Kulturna raznolikost se lahko varuje in spodbuja samo, če so zajamčene človekove pravice in temeljne svoboščine, kot je svoboda izražanja, informiranja in komuniciranja, ter možnost, da posamezniki izberejo kulturne izraze. Nihče se ne more sklicevati na določbe te konvencije, da bi s tem kršil človekove pravice in temeljne svoboščine, kot so zapisane v Splošni deklaraciji človekovih pravic ali kot jih jamči mednarodno pravo, ali da bi omejil njihovo področje uporabe.

2. Načelo suverenosti

Države imajo skladno z Listino Združenih narodov in načeli mednarodnega prava suvereno pravico, da sprejemajo ukrepe in politike za varovanje in spodbujanje raznolikosti kulturnih izrazov na svojem ozemlju.

3. Načelo enakega dostojanstva in spoštovanja vseh kultur

Pogoj za varovanje in spodbujanje raznolikosti kulturnih izrazov je priznavanje enakega dostojanstva in spoštovanja vseh kultur, vključno s kulturami oseb, ki pripadajo manjšinam ali domorodnim ljudstvom.

4. Načelo mednarodne solidarnosti in sodelovanja

Mednarodno sodelovanje in solidarnost bi morala vsem državam, predvsem državam v razvoju, omogočati, da oblikujejo in okrepijo potrebna sredstva za kulturno izražanje, vključno s svojo kulturno industrijo, ki šele nastaja ali pa je že uveljavljena, na lokalni, nacionalni in mednarodni ravni.

5. Načelo dopolnjevanja gospodarskih in kulturnih vidikov razvoja

Ker je kultura eden od temeljnih gibal razvoja, so kulturni vidiki razvoja enako pomembni kot njegovi gospodarski vidiki, posamezniki in ljudstva pa imajo temeljno pravico, da pri tem sodelujejo in imajo od tega koristi.

6. Načelo trajnostnega razvoja

Kulturna raznolikost je veliko bogastvo za posameznike in družbe. Varovanje, spodbujanje in ohranjanje kulturne raznolikosti so bistveni pogoj za trajnostni razvoj v korist sedanjih in prihodnjih generacij.

7. Načelo enakega dostopa

Enak dostop do bogate in raznolike vrste kulturnih izrazov z vsega sveta ter dostop kultur do sredstev izražanja in širjenja sta pomembna elementa za povečevanje kulturne raznolikosti in spodbujanje medsebojnega razumevanja.

8. Načelo odprtosti in ravnotežja

Kadar države sprejmejo ukrepe za spodbujanje raznolikosti kulturnih izrazov, bi si morale prizadevati, da na ustrezen način spodbujajo odprtost do drugih svetovnih kultur in zagotavljajo, da so ti ukrepi skladni s cilji iz te konvencije.

II. PODROČJE UPORABE

Člen 3

Področje uporabe

Ta konvencija velja za politike in ukrepe, ki jih pogodbenice sprejmejo v zvezi z varovanjem in s spodbujanjem raznolikosti kulturnih izrazov.

III. OPREDELITEV POJMOV

Člen 4

Opredelitev pojmov

Izrazi v tej konvenciji pomenijo:

1. Kulturna raznolikost

„Kulturna raznolikost“ pomeni številne oblike, v katerih kulture skupin in družb najdejo svoj izraz. Ti izrazi se nato prenašajo znotraj skupin in družb ter med njimi.

Kulturna raznolikost se ne kaže samo v različnih oblikah, s katerimi se kulturna dediščina človeštva izraža, bogati in prenaša z raznolikostjo kulturnih izrazov, ampak tudi z različnimi načini umetniškega ustvarjanja, proizvodnje, širjenja, distribucije in uživanja, ne glede na uporabljena sredstva in tehnologije.

2. Kulturna vsebina

„Kulturna vsebina“ se nanaša na simbolični pomen, umetniški vidik in kulturne vrednote, ki izvirajo iz kulturnih identitet ali jih izražajo.

3. Kulturni izrazi

„Kulturni izrazi“ so tisti izrazi, ki so posledica ustvarjalnosti posameznikov, skupin in družb ter imajo kulturno vsebino.

4. Kulturne dejavnosti, dobrine in storitve

„Kulturne dejavnosti, dobrine in storitve“ so tiste dejavnosti, dobrine in storitve, ki takrat, ko se obravnavajo z vidika svoje posebne kakovosti, uporabe ali namena, vsebujejo ali prenašajo kulturne izraze, ne glede na tržno vrednost, ki jo morda imajo. Kulturne dejavnosti so lahko končni izdelek ali pa prispevajo k proizvodnji kulturnih dobrin in storitev.

5. Kulturna industrija

„Kulturna industrija“ je industrija, ki proizvaja in razširja kulturne dobrine ali storitve, kot so opredeljene v odstavku 4 zgoraj.

6. Kulturne politike in ukrepi

„Kulturne politike in ukrepi“ so politike in ukrepi, povezani s kulturo, na lokalni, nacionalni, regionalni ali mednarodni ravni, ki se osredotočajo na kulturo kot tako ali so zasnovani tako, da neposredno vplivajo na kulturne izraze posameznikov, skupin ali družb, vključno na ustvarjanje, proizvodnjo, širjenje in distribucijo kulturnih dejavnosti, dobrin in storitev ter na dostop do njih.

7. Varovanje

„Varovanje“ pomeni sprejetje ukrepov za ohranitev, zaščito in večanje raznolikosti kulturnih izrazov.

„Varovati“ pomeni sprejeti take ukrepe.

8. Medkulturnost

„Medkulturnost“ pomeni obstoj in enakopravno interakcijo različnih kultur ter možnost za ustvarjanje skupnih kulturnih izrazov z dialogom in medsebojnim spoštovanjem.

IV. PRAVICE IN OBVEZNOSTI POGODBENIC**Člen 5****Splošno pravilo o pravicah in obveznostih**

1. Pogodbenice skladno z Listino Združenih narodov, načeli mednarodnega prava in splošno priznanimi instrumenti na področju človekovih pravic ponovno potrjujejo svojo suvereno pravico, da oblikujejo in izvajajo svoje kulturne politike ter sprejemajo ukrepe za varovanje in spodbujanje raznolikosti kulturnih izrazov ter za krepitev mednarodnega sodelovanja za doseg ciljev te konvencije.

2. Kadar pogodbenica izvaja politiko in sprejema ukrepe za varovanje in spodbujanje raznolikosti kulturnih izrazov na svojem ozemlju, morajo biti njena politika in ukrepi skladni z določbami te konvencije.

Člen 6**Pravice pogodbenic na nacionalni ravni**

1. Vsaka pogodbenica lahko v okviru svoje kulturne politike in ukrepov, kot so opisani v točki 6 člena 4, ter ob upoštevanju posebnih okoliščin in potreb, ki jih ima, sprejme ukrepe za varovanje in spodbujanje raznolikosti kulturnih izrazov na svojem ozemlju.

2. Ti ukrepi lahko vključujejo:

- (a) zakonodajne ukrepe, katerih namen je varovanje in spodbujanje raznolikosti kulturnih izrazov;
- (b) ukrepe, ki na ustrezen način zagotavljajo domačim kulturnim dejavnostim, dobrinam in storitvam, da med vsemi tistimi, ki so na voljo na nacionalnem ozemlju, možnosti za njihovo ustvarjanje, proizvodnjo, širjenje, distribucijo in uživanje, vključno z ukrepi, povezanimi z jezikom, ki se uporablja za te dejavnosti, dobrine in storitve;
- (c) ukrepe, katerih namen je nacionalnim neodvisnim kulturnim panogam in dejavnostim v neformalnem sektorju

zagotavljati učinkovit dostop do sredstev za proizvodnjo, širjenje in distribucijo kulturnih dejavnosti, dobrin in storitev;

(d) ukrepe za dodeljevanje javne finančne pomoči;

(e) ukrepe za spodbujanje neprofitnih organizacij ter javnih in zasebnih ustanov, umetnikov in drugih poklicnih kulturnih delavcev, da razvijajo in podpirajo prosto izmenjavo in pretok idej ter kulturnih izrazov kakor tudi kulturnih dejavnosti, dobrin in storitev ter spodbujajo ustvarjalni in podjetniški duh v svojih dejavnostih;

(f) ukrepe za ustanavljanje in podpiranje javnih ustanov, kadar je to primerno;

(g) ukrepe za spodbujanje in podpiranje umetnikov ter drugih, ki so vključeni v ustvarjanje kulturnih izrazov;

(h) ukrepe za povečevanje raznolikosti medijev, tudi s storitvami javne radiodifuzije.

Člen 7**Ukrepi za spodbujanje kulturnih izrazov**

1. Pogodbenice si prizadevajo na svojem ozemlju ustvariti okolje, ki posameznike in družbene skupine spodbuja, da:

- (a) ustvarjajo, proizvajajo, širijo in distribuirajo svoje kulturne izraze ter imajo dostop do njih, ob skrbnem upoštevanju posebnih razmer in potreb žensk ter različnih družbenih skupin, vključno z osebami, ki pripadajo manjšinam in domorodnim ljudstvom;
- (b) imajo dostop do različnih kulturnih izrazov s svojega ozemlja ter iz drugih držav sveta.

2. Pogodbenice si prav tako prizadevajo, da priznajo pomemben prispevek umetnikov in vseh tistih, ki so vključeni v ustvarjalni proces, kulturnih skupnosti in organizacij, ki jih podpirajo pri njihovem delu, kakor tudi njihovo osrednjo vlogo pri bogatitvi raznolikosti kulturnih izrazov.

Člen 8**Ukrepi za varovanje kulturnih izrazov**

1. Brez vpliva na določbe členov 5 in 6 lahko pogodbenica ugotovi obstoj posebnih razmer, v katerih so kulturni izrazi na njenem ozemlju v nevarnosti, da bodo izumrli, ali so resno ogroženi oziroma kako drugače potrebujejo nujno zaščito.

2. Pogodbenice lahko sprejmejo vse potrebne ukrepe za varovanje in ohranitev kulturnih izrazov v razmerah, navedenih v odstavku 1, skladno z določbami te konvencije.

3. Pogodbenice poročajo Medvladnemu odboru, navedenemu v členu 23, o vseh ukrepih, sprejetih za obvladanje zahtevnosti položaja, odbor pa lahko oblikuje ustrezna priporočila.

Člen 9

Izmenjava informacij in preglednost

Pogodbenice:

- (a) vsaka štiri leta v svojih poročilih UNESCO pošljejo ustrezne informacije o ukrepih, sprejetih za varovanje in spodbujanje raznolikosti kulturnih izrazov na svojem ozemlju in na mednarodni ravni;
- (b) določijo stično točko, pristojno za izmenjavo informacij v zvezi s to konvencijo;
- (c) si sporočajo in izmenjujejo informacije o varovanju in spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov.

Člen 10

Izobraževanje in ozaveščanje javnosti

Pogodbenice:

- (a) spodbujajo in podpirajo razumevanje pomena varovanja in spodbujanja raznolikosti kulturnih izrazov, med drugim z izobraževalnimi programi in s programi za povečevanje ozaveščenosti širše javnosti;
- (b) sodelujejo z drugimi pogodbenicami ter mednarodnimi in regionalnimi organizacijami, da bi izpolnile namen tega člena;
- (c) si prizadevajo za spodbujanje ustvarjalnosti in krepitev proizvodnih zmogljivosti z uvedbo programov izobraževanja, usposabljanja in izmenjav na področju kulturne industrije. Ti ukrepi se morajo izvajati tako, da ne vplivajo negativno na tradicionalne oblike proizvodnje.

Člen 11

Sodelovanje civilne družbe

Pogodbenice priznavajo temeljno vlogo civilne družbe pri varovanju in spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov. Pogodbenice spodbujajo dejavno sodelovanje civilne družbe pri svojih prizadevanjih za izpolnitev ciljev te konvencije.

Člen 12

Spodbujanje mednarodnega sodelovanja

Pogodbenice si prizadevajo za okrepitev svojega dvostranskega, regionalnega in mednarodnega sodelovanja, da bi ustvarile razmere, ugodne za spodbujanje raznolikosti kulturnih izrazov, zlasti ob upoštevanju razmer, navedenih v členih 8 in 17, predvsem za:

- (a) olajšanje dialoga med pogodbenicami o kulturni politiki;
- (b) krepitev strateških in upravljaljskih zmogljivosti javnega sektorja v javnih kulturnih ustanovah s poklicnimi in z mednarodnimi kulturnimi izmenjavami ter izmenjavo najboljših praks;
- (c) okrepitev partnerstva s civilno družbo, z nevladnimi organizacijami in zasebnim sektorjem ter med njimi, za podpiranje in spodbujanje raznolikosti kulturnih izrazov;
- (d) podpiranje uporabe novih tehnologij in spodbujanje partnerstva, da se okrepi izmenjava informacij in kulturno razumevanje ter da se spodbuja raznolikost kulturnih izrazov;
- (e) spodbujanje sklepanja ko-produkcijskih in ko-distribucijskih sporazumov.

Člen 13

Vključevanje kulture v trajnostni razvoj

Pogodbenice si prizadevajo za vključevanje kulture v svoje razvojne politike na vseh ravneh, da bi ustvarile razmere, ugodne za trajnostni razvoj, in v okviru tega podpirale vidike, povezane z varovanjem in s spodbujanjem raznolikosti kulturnih izrazov.

Člen 14

Sodelovanje za razvoj

Pogodbenice si prizadevajo za podpiranje sodelovanja za trajnostni razvoj in zmanjšanje revščine, zlasti v povezavi s posebnimi potrebami držav v razvoju, da bi pospešile nastanek dinamičnega kulturnega sektorja, med drugim z naslednjimi sredstvi:

- (a) s krepitevijo kulturne industrije v državah v razvoju:
 - (i) z oblikovanjem in izboljševanjem produkcijskih in distribucijskih kulturnih zmogljivosti v državah v razvoju;
 - (ii) s pospeševanjem širšega dostopa svojih kulturnih dejavnosti, dobrin in storitev do svetovnega trga in v mednarodne distribucijske mreže;

(iii) z omogočanjem nastanka trajnih lokalnih in regionalnih trgov;

(iv) s sprejetjem ustreznih ukrepov v razvitih državah, da bi se omogočil lažji dostop kulturnih dejavnosti, dobrin in storitev držav v razvoju do njihovega ozemlja, če je to mogoče;

(v) s podpiranjem ustvarjalnega dela in z omogočanjem mobilnosti umetnikov iz držav v razvoju, kolikor je to mogoče;

(vi) s spodbujanjem ustreznega sodelovanja med razvitimi državami in državami v razvoju, med drugim na področjih glasbe in filma;

(b) s krepitvijo usposobljenosti z izmenjavo informacij, izkušenj in strokovnega znanja kakor tudi z usposabljanjem človeških virov v državah v razvoju v javnem in zasebnem sektorju, med drugim v zvezi s strateškimi in z upravljaljskimi zmogljivostmi, razvojem in izvajanjem politik, s spodbujanjem in z distribucijo kulturnih izrazov, razvojem srednje velikih, malih in mikro podjetij, uporabo tehnologij ter razvojem in s prenosom veščin;

(c) s prenosom tehnologij z uvedbo ustreznih ukrepov za prenos tehnologije in strokovnega znanja, zlasti na področjih kulturnih dejavnosti in podjetij;

(d) s finančno podporo z:

(i) ustanovitvijo mednarodnega sklada za kulturno raznolikost, kot določa člen 18;

(ii) dodelitvijo javne razvojne pomoči, če je to primerno, vključno s tehnično pomočjo, namenjeno spodbujanju in podpiranju ustvarjalnosti;

(iii) drugimi oblikami finančne pomoči, kot so nizkoo- brestna posojila, subvencije in drugi mehanizmi finan- ciranja.

Člen 15

Načini sodelovanja

Pogodbenice spodbujajo razvoj partnerstev med javnim in zasebnim sektorjem ter nepridobitnimi organizacijami kakor tudi znotraj njih, da bi z državami v razvoju sodelovale pri krepitvi njihovih zmogljivosti varovanja in spodbujanja raznoli- kosti kulturnih izrazov. Ta inovativna partnerstva bodo glede na dejanske potrebe držav v razvoju posebno pozornost posvetile razvoju infrastruktur, človeških virov in politik ter izmenjavi kulturnih dejavnosti, dobrin in storitev.

Člen 16

Prednostna obravnava za države v razvoju

Razvite države omogočajo kulturne izmenjave z državami v razvoju tako, da prek ustreznih institucionalnih in pravnih okvirov dodelijo prednostno obravnavo njihovim umetnikom in drugim strokovnjakom ter poklicnim kulturnim delavcem kakor tudi njihovim kulturnim dobrinam in storitvam.

Člen 17

Mednarodno sodelovanje v razmerah hudega ogrožanja kulturnih izrazov

Pogodbenice sodelujejo in si medsebojno pomagajo v razmerah, navedenih v členu 8, pri čemer posebej skrbijo za države v razvoju.

Člen 18

Mednarodni sklad za kulturno raznolikost

1. Ustanovi se „Mednarodni sklad za kulturno raznolikost“, v nadaljevanju „Sklad“.

2. Sredstva sklada predstavlja skrbniški sklad v skladu s Finančnim pravilnikom UNESCO.

3. Sredstva Sklada vključujejo:

(a) prostovoljne prispevke pogodbenic;

(b) sredstva, ki jih v ta namen dodeli Generalna konferenca UNESCO;

(c) prispevke, darila ali zapuščine drugih držav, organizacij in programov sistema Združenih narodov, drugih regionalnih ali mednarodnih organizacij, javnih ali zasebnih ustanov ali posameznikov;

(d) vse pripadajoče obresti na sredstva Sklada;

(e) sredstva zbiralnih akcij in izkupičke dogodkov, organiziranih v korist Sklada;

(f) vsa druga sredstva, ki jih dovoljujejo pravila Sklada.

4. O uporabi sredstev Sklada odloča Medvladni odbor na podlagi smernic, ki jih določi Konferenca pogodbenic iz člena 22.

5. Medvladni odbor lahko sprejme prispevke in druge oblike pomoči za splošne in posebne namene, ki se nanašajo na določene projekte, če je te projekte odobril.

6. Prispevki v Sklad ne smejo biti vezani na noben politični, gospodarski ali kakšen drug pogoj, ki ni skladen s cilji te konvencije.

7. Pogodbenice si prizadevajo, da redno zagotavljajo prostovoljne prispevke za izvajanje te konvencije.

Člen 19

Izmenjava, analiza in širjenje informacij

1. Pogodbenice soglašajo, da si bodo izmenjavale informacije in delile strokovno znanje v zvezi z zbiranjem podatkov in s statistiko o raznolikosti kulturnih izrazov ter o najboljših praksah za njihovo varovanje in spodbujanje.

2. UNESCO z uporabo obstoječih mehanizmov v Sekretariatu omogoča zbiranje, analiziranje in širjenje vseh informacij, statistike in najboljših praks na tem področju.

3. Poleg tega UNESCO vzpostavi in posodablja zbirko podatkov o različnih sektorjih in vladnih, zasebnih in nepridobitnih organizacijah, ki delujejo na področju kulturnih izrazov.

4. Da bi UNESCO olajšal zbiranje podatkov, posebno pozornost namenja krepitvi zmogljivosti in strokovnega znanja pogodbenic, ki izrazijo zahtevo za tako pomoč.

5. Zbiranje informacij iz tega člena dopolnjuje informacije, zbrane v skladu z določbami člena 9.

V. RAZMERJE DO DRUGIH INSTRUMENTOV

Člen 20

Razmerje do drugih pogodb: medsebojna podpora, dopolnjevanje in nepodrejenost

1. Pogodbenice priznavajo, da morajo v dobri veri izpolnjevati svoje obveznosti po tej konvenciji in vseh drugih pogodbah, katerih pogodbenice so. Ne da bi to konvencijo podredile drugim pogodbam:

(a) spodbujajo medsebojno podporo med to konvencijo in drugimi pogodbami, katerih pogodbenice so, in

(b) kadar razlagajo in uporabljajo druge pogodbe, katerih pogodbenice so, ali kadar se zavezujejo k drugim mednarodnim obveznostim, upoštevajo ustrezne določbe te konvencije.

2. Nič v tej konvenciji se ne sme razlagati kot spreminjanje pravic in obveznosti pogodbenic po kateri koli drugi pogodbi, katere pogodbenice so.

Člen 21

Mednarodno posvetovanje in usklajevanje

Pogodbenice si prizadevajo za spodbujanje ciljev in načel te konvencije v drugih mednarodnih forumih. V ta namen se pogodbenice posvetujejo, če je to primerno, upoštevajoč te cilje in načela.

VI. ORGANI KONVENCIJE

Člen 22

Konferenca pogodbenic

1. Ustanovi se Konferenca pogodbenic. Konferenca pogodbenic je plenarni in najvišji organ te konvencije.

2. Konferenca pogodbenic se na rednem zasedanju sestane vsaki dve leti, če je to mogoče, v okviru Generalne konference UNESCO. Lahko se sestane tudi na izrednem zasedanju, če se tako odloči ali če na Medvladni odbor naslovi tako zahtevo najmanj tretjina pogodbenic.

3. Konferenca pogodbenic sprejme svoj poslovnik.

4. Naloge Konference pogodbenic so med drugim:

(a) izvolitev članov Medvladnega odbora;

(b) prejetje in preučitev poročil pogodbenic te konvencije, ki jih pošlje Medvladni odbor;

(c) odobritev operativnih smernic, ki jih na njeno zahtevo pripravi Medvladni odbor;

(d) sprejetje vseh drugih ukrepov, za katere meni, da so potrebni za doseganje ciljev te konvencije.

Člen 23

Medvladni odbor

1. V okviru UNESCO se ustanovi Medvladni odbor za varovanje in spodbujanje raznolikosti kulturnih izrazov, v nadaljevanju „Medvladni odbor“. Sestavljajo ga predstavniki 18 držav pogodbenic Konvencije, ki jih za štiri leta ob začetku veljavnosti te konvencije izvoli Konferenca pogodbenic skladno s členom 29.

2. Medvladni odbor se sestane enkrat na leto.
3. Medvladni odbor deluje pod vodstvom in skladno z navodili Konference pogodbenic ter ji je odgovoren.
4. Število članov Medvladnega odbora se bo povečalo na 24, ko bo pogodbenic Konvencije 50.
5. Izvolitev članov Medvladnega odbora temelji na načelih pravične geografske zastopanosti in izmenjavanja.
6. Ne glede na druge odgovornosti, ki jih ima po tej konvenciji, ima Medvladni odbor naslednje naloge:
 - (a) spodbujati cilje te konvencije ter podpirati in zagotoviti spremljanje njenega izvajanja;
 - (b) na zahtevo Konference pogodbenic pripraviti operativne smernice za izvajanje in uporabo določb Konvencije ter ji jih predložiti v odobritev;
 - (c) Konferenci pogodbenic poslati poročila pogodbenic Konvencije, skupaj s svojimi pripombami in povzetkom njihove vsebine;
 - (d) sprejeti ustrezna priporočila glede razmer, na katere ga opozorijo pogodbenice skladno z določbami Konvencije, zlasti člena 8;
 - (e) določiti postopke in druge posvetovalne mehanizme za spodbujanje doseganja ciljev in načel te konvencije v drugih mednarodnih forumih;
 - (f) izvajati vse druge naloge na zahtevo Konference pogodbenic.
7. Medvladni odbor lahko skladno s svojim poslovníkom kadar koli povabi javne ali zasebne organizacije oziroma posameznike, da sodelujejo na njegovih sejah, in se z njimi posvetuje o posebnih vprašanjih.
8. Medvladni odbor pripravi svoj poslovník in ga predloži Konferenci pogodbenic v odobritev.

Člen 24

Sekretariat UNESCO

1. Organom Konvencije pomaga Sekretariat UNESCO.

2. Sekretariat pripravlja dokumentacijo za Konferenco pogodbenic in Medvladni odbor ter dnevni red njunih zasedanj, pomaga pri izvajanju njunih odločitev in o tem poroča.

VII. KONČNE DOLOČBE

Člen 25

Reševanje sporov

1. Če pride do spora med pogodbenicami te Konvencije glede razlage ali uporabe Konvencije, pogodbenice poiščejo rešitev s pogajanjem.
2. Če zadevne pogodbenice ne morejo doseči soglasja s pogajanjem, lahko skupaj zaprosijo tretjo stranko za pomoč ali posredovanje.
3. Če pomoči ali posredovanja ni ali če se spor ne more rešiti s pogajanjem, pomočjo ali posredovanjem, se lahko pogodbenica zateče k spravi skladno s postopkom iz Priloge k tej konvenciji. Pogodbenice v dobri veri preučijo predlog za rešitev spora, ki ga predlaga Spravni odbor.
4. Vsaka pogodbenica lahko ob ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi Konvencije oziroma ob pristopu k njej izjavi, da ne priznava pravnega postopka, navedenega zgoraj. Vsaka pogodbenica, ki da tako izjavo, lahko v vsakem trenutku umakne to izjavo tako, da o tem obvesti generalnega direktorja UNESCO.

Člen 26

Ratifikacija, sprejetje, odobritev ali pristop držav članic

1. To konvencijo morajo ratificirati, sprejeti, odobriti ali k njej pristopiti države članice UNESCO skladno z njihovimi ustreznimi ustavnimi postopki.
2. Listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu se deponirajo pri generalnemu direktorju UNESCO.

Člen 27

Pristop

1. K tej konvenciji lahko pristopijo vse države nečlanice UNESCO, ki so članice Organizacije združenih narodov ali ene od njenih specializiranih agencij, ki jih Generalna konferenca UNESCO povabi, da k njej pristopijo.

2. K tej konvenciji lahko pristopijo tudi ozemlja, ki uživajo popolno notranjo samoupravo, ki jo kot tako priznava Organizacija združenih narodov, vendar niso pridobila popolne neodvisnosti skladno z Resolucijo 1514 (XV) Generalne skupščine in so pristojna za zadeve, ki jih obravnava ta konvencija, vključno s pristojnostjo za sklepanje pogodb na teh področjih.

3. Naslednje določbe veljajo za organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje:

(a) k tej konvenciji lahko pristopi tudi vsaka organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje, ki jo razen naslednjih odstavkov v celoti zavezujejo določbe Konvencije na enak način kot države pogodbenice;

(b) če je ena ali več držav članic take organizacije hkrati pogodbenica Konvencije, ta organizacija in ta država oziroma te države odločajo o svoji pristojnosti pri izvajanju svojih obveznosti po tej konvenciji. Ta deljena pristojnost začne veljati takrat, ko je končan postopek obveščanja, opisan v pododstavku (c). Organizacija in države članice niso upravičene do sočasnega uresničevanja pravic, ki izhajajo iz te konvencije. Poleg tega imajo organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje na področjih, za katera so pristojne, pri uresničevanju svoje pravice do glasovanja enako število glasov, kot je število njihovih držav članic, ki so pogodbenice te konvencije. Te organizacije ne uresničujejo svoje pravice do glasovanja, če države članice uresničujejo svojo, in obratno;

(c) organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje in njena država ali njene države članice, ki so se dogovorile o deljeni pristojnosti, kot je predvideno v pododstavku (b), obvestijo pogodbenice o tako predlagani delitvi na naslednji način:

(i) v svoji listini o pristopu ta organizacija natančno navede razdelitev pristojnosti za vprašanja, ki jih ureja Konvencija;

(ii) ob poznejših spremembah pri zadevnih pristojnostih organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje obvesti depozitarja o vsaki predlagani spremembi zadevnih pristojnosti, depozitar pa nato o tej spremembi obvesti pogodbenice;

(d) za države članice organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, ki postanejo pogodbenice Konvencije, se domneva, da ostanejo pristojne za vsa področja, za katera se prenos pristojnosti na organizacijo ni izrecno prijavil ali sporočil depozitarju;

(e) „Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje“ pomeni organizacijo, ki jo sestavljajo suverene države članice Organizacije združenih narodov ali ene od njenih

specializiranih agencij, na katero so te države prenesle svojo pristojnost na področjih, ki jih ureja ta konvencija, in ki je bila ustrezno pooblaščen skladno s svojimi notranjimi postopki, da postane njena pogodbenica.

4. Listina o pristopu se deponira pri generalnemu direktorju UNESCA.

Člen 28

Stična točka

Ko postane pogodbenica te konvencije, vsaka pogodbenica imenuje stično točko, kot je navedena v členu 9.

Člen 29

Začetek veljavnosti

1. Ta konvencija začne veljati tri mesece po datumu deponiranja tridesete listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, vendar samo za tiste države ali organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, ki so na ta dan ali pred tem datumom deponirale svoje listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu. Za vsako drugo pogodbenico bo začela veljati tri mesece po deponiranju njene listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.

2. V tem členu se nobena listina, ki jo bo deponirala organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje, ne sme obravnavati kot dodatek k listinam, ki so jih države članice navedene organizacije že deponirale.

Člen 30

Zvezni ali decentralizirani ustavni sistemi

Ob priznavanju, da so mednarodni sporazumi enako zavezujoči za pogodbenice, ne glede na njihove ustavne sisteme, naslednje določbe veljajo za pogodbenice, ki imajo zvezni ali decentralizirani ustavni sistem:

(a) v zvezi z določbami te konvencije, katere izvajanje spada pod sodno pristojnost zvezne ali centralne zakonodajne oblasti, bodo obveznosti zvezne ali centralne vlade enake kot obveznosti pogodbenic, ki niso zvezne države;

(b) v zvezi z določbami te konvencije, katerih izvajanje spada pod pristojnost vsake od sestavnih enot, kot so države, okrožja, province ali kantoni, ki jih ne zavezuje ustavni sistem federacije, da morajo sprejeti zakonodajne ukrepe, bo zvezna vlada po potrebi pristojne organe sestavnih enot, kot so države, okrožja, province ali kantoni, obvestila o navedenih določbah skupaj s svojim priporočilom za sprejetje.

Člen 31**Odpoved**

1. Vsaka pogodbenica lahko odpove to konvencijo.
2. Odpoved se sporoči z deponiranjem pisne listine pri generalnem direktorju UNESCO.
3. Odpoved začne veljati dvanajst mesecev po prejemu listine o odpovedi. Odpoved nikakor ne vpliva na finančne obveznosti pogodbenice, ki je odstopila, do datuma začetka veljavnosti odpovedi.

Člen 32**Naloge depozitarja**

Generalni direktor UNESCO kot depozitar te konvencije obvesti države članice te organizacije, države nečlanice in organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje iz člena 27 kakor tudi Organizacijo združenih narodov o deponiranju vseh listin o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, navedenih v členih 26 in 27, ter o odpovedih iz člena 31.

Člen 33**Spremembe**

1. Vsaka pogodbenica lahko s pisnim obvestilom, naslovljenim na generalnega direktorja, predlaga spremembe te konvencije. Generalni direktor pošlje to obvestilo vsem pogodbenicam. Če v šestih mesecih po datumu pošiljanja obvestila najmanj polovica pogodbenic pozitivno odgovori na to zahtevo, generalni direktor predstavi ta predlog na naslednjem zasedanju Konference pogodbenic za razpravo in morebitno sprejetje.
2. Spremembe se sprejmejo z dvotretjinsko večino prisotnih in glasujočih pogodbenic.
3. Ko se spremembe te konvencije sprejmejo, se pošljejo pogodbenicam, da jih ratificirajo, sprejmejo, odobrijo ali pristopijo k njim.

4. Za pogodbenice, ki so ratificirale, sprejele in odobrile spremembe te konvencije ali pristopile k njim, začnejo te veljati tri mesece po tem, ko dve tretjini pogodbenic deponirata listine, navedene v odstavku 3 tega člena. Pozneje začne za vsako pogodbenico, ki ratificira, sprejme, odobri spremembo ali k njej pristopi, ta sprememba veljati tri mesece po tem, ko je pogodbenica deponirala svojo listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu k njej.

5. Postopek, določen v odstavkih 3 in 4, ne velja za spremembe člena 23 o številu članov Medvladnega odbora.

Te spremembe začnejo veljati takrat, ko so sprejete.

6. Država ali organizacija za regionalno gospodarsko povezo- vanje, kot je navedeno v členu 27, ki postane pogodbenica te konvencije po začetku veljavnosti sprememb v skladu z odstavkom 4 tega člena, se, če ni izrazila drugega namena, obravnava kot:

- (a) pogodbenica te konvencije, kakor je bila spremenjena; in
- (b) pogodbenica te nespremenjene konvencije glede na vse pogodbenice, ki jih ne zavezujejo te spremembe.

Člen 34**Verodostojna besedila**

Ta konvencija je pripravljena v angleškem, arabskem, franco- skem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku, pri čemer je vseh šest besedil enako verodostojnih.

Člen 35**Vpis**

Skladno s členom 102 Listine Združenih narodov se ta konven- cija na zaprosilo generalnega direktorja UNESCO vpiše v seznam pri Sekretariatu Organizacije združenih narodov.

PRILOGA

SPRAVNI POSTOPEK

Člen 1

Spravni odbor

Na zahtevo ene od pogodbenic v sporu se ustanovi Spravni odbor. Če se pogodbenice ne dogovorijo drugače, odbor sestavlja pet članov, vsaka zadevna pogodbenica imenuje dva člana, tako imenovani člani pa nato skupaj izberejo predsednika.

Člen 2

Člani odbora

Če pride do spora med več kot dvema pogodbenicama, tiste, ki imajo enak interes, skupaj in sporazumno imenujejo svoje člane. Če imata dve pogodbenici ali več pogodbenic različne interese ali če med njima ali njimi ni sporazuma o enakem interesu, svoje člane imenujeta oziroma imenujejo ločeno.

Člen 3

Imenovanje

Če pogodbenice ne imenujejo vseh članov odbora v dveh mesecih po zahtevi po ustanovitvi Spravnega odbora, generalni direktor UNESCO na zahtevo pogodbenice, ki je vložila zahtevo, potrebno imenovanje opravi v naslednjih dveh mesecih.

Člen 4

Predsednik odbora

Če odbor ne izbere svojega predsednika v dveh mesecih po imenovanju zadnjega člana, generalni direktor UNESCO na zahtevo ene od pogodbenic imenuje predsednika v naslednjih dveh mesecih.

Člen 5

Odločitve

Spravni odbor sprejema svoje odločitve z večino glasov svojih članov. Če se pogodbenice v sporu ne dogovorijo drugače, odbor določi svoj postopek. Odbor pripravi predlog za rešitev spora, ki ga pogodbenice obravnavajo v dobri veri.

Člen 6

Nesoglasje

Spravni odbor sam odloči v primeru nesoglasja glede njegove pristojnosti.

PRILOGA 1(b)

Izjava Evropske skupnosti ob uporabi člena 27(3)(c) Konvencije o varovanju in spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov

Sedanje članice Evropske skupnosti so Kraljevina Belgija, Češka republika, Kraljevina Danska, Zvezna republika Nemčija, Republika Estonija, Helenska republika, Kraljevina Španija, Francoska republika, Irska, Italijanska republika, Republika Ciper, Republika Latvija, Republika Litva, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Republika Madžarska, Republika Malta, Kraljevina Nizozemska, Republika Avstrija, Republika Poljska, Portugalska republika, Republika Slovenija, Slovaška republika, Republika Finska, Republika Švedska in Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske.

Ta izjava opredeljuje pristojnosti, ki so jih na podlagi pogodb države članice v zadevah, ki jih ureja Konvencija, prenesle na Skupnost.

Skupnost ima izključno pristojnost za skupno trgovinsko politiko (členi 131–134 Pogodbe), razen za komercialne vidike intelektualne lastnine in za trgovino s storitvami na področjih iz člena 133(5) in (6) Pogodbe (in v tem okviru zlasti za trgovino s kulturnimi in avdio-vizualnimi storitvami), pri kateri si pristojnost delijo Skupnost in države članice. Uresničuje politiko razvojnega sodelovanja (členi 177 do 181 Pogodbe) in politiko sodelovanja z industrializiranimi državami (člen 181a Pogodbe) brez poseganja v zadevne pristojnosti držav članic. Ima deljeno pristojnost pri prostem pretoku blaga, oseb, storitev in kapitala (členi 23–31 in 39–60 Pogodbe), konkurenci (členi 81–89 Pogodbe) in notranjem trgu, vključno z intelektualno lastnino (členi 94–97 Pogodbe). Na podlagi člena 151 Pogodbe ES in zlasti odstavka 4 Pogodbe Skupnost v svojem delovanju upošteva kulturne vidike iz drugih določb Pogodbe, z namenom spoštovanja in spodbujanja raznolikosti evropskih kultur.

Akti Skupnosti, naštetih spodaj, prikazujejo širino območja pristojnosti Skupnosti v skladu z določbami Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Sklep Sveta 94/800/ES o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL L 336, 23.12.1994, str. 1).

Uredba Sveta (ES) št. 2501/2001 z dne 10. decembra 2001 o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov v obdobju od 1. januarja 2002 do 31. decembra 2004 – Izjave o Uredbi Sveta o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov v obdobju od 1. januarja 2002 do 31. decembra 2004 (UL L 346, 31.12.2001, str. 1).

Sklep Sveta 2005/599/ES z dne 21. junija 2005 o podpisu Sporazuma, v imenu Evropske skupnosti, o spremembi Sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, podpisanega v Cotonouju dne 23. junija 2000 (UL L 209, 11.8.2005, str. 26).

Uredba Sveta (ES) št. 2698/2000 z dne 27. novembra 2000 o spremembi Uredbe (ES) št. 1488/96 o finančnih in tehničnih ukrepih (MEDA) za spremljanje reforme gospodarskih in socialnih struktur v okviru Evro-mediteranskega partnerstva (UL L 311, 12.12.2000, str. 1).

Uredba Sveta (EGS) št. 3906/89 z dne 18. decembra 1989 o gospodarski pomoči Republiki Madžarski in Ljudski republiki Poljski ter vse naknadne spremembe, ki še vedno veljajo za Bolgarijo in Romunijo (UL L 375, 23.12.1989, str. 11).

Uredba Sveta (ES) št. 2666/2000 z dne 5. decembra 2000 o pomoči Albaniji, Bosni in Hercegovini, Hrvaški, Zvezni republiki Jugoslaviji in Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji, o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1628/96 in o spremembah uredb (EGS) št. 3906/89 in (EGS) št. 1360/90 ter sklepov 97/256/ES in 1999/311/ES (UL L 306, 7.12.2000, str. 1).

Uredba Sveta (EGS) št. 443/92 z dne 25. februarja 1992 o finančni in tehnični pomoči državam v razvoju v Aziji in Latinski Ameriki ter o sodelovanju z njimi (UL L 52, 27.2.1992, str. 1).

Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 99/2000 z dne 29. decembra 1999 o zagotavljanju pomoči partnerskim državam v vzhodni Evropi in srednji Aziji (UL L 12, 18.1.2000, str. 1).

Sklep št. 792/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o akcijskem programu Skupnosti za spodbujanje ustanov, ki so na evropski ravni dejavne na področju kulture (UL L 138, 30.4.2004, str. 40).

Sklep št. 508/2000/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. februarja 2000 o uvedbi programa Kultura 2000 (UL L 63, 10.3.2000, str. 1).

Sklep št. 1419/1999/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o vzpostavitvi aktivnosti Skupnosti za dogodek Evropske prestolnice kulture za leta 2005 do 2019 (UL L 166, 1.7.1999, str. 1).

Sklep Sveta z dne 22. septembra 1997 o prihodnosti kulturne dejavnosti v Evropi (UL C 305, 7.10.1997, str. 1).

Sklep Sveta z dne 22. septembra 1997 o čezmejnem sistemu določenih cen knjig v evropskih jezikovnih območjih (UL C 305, 7.10.1997, str. 2).

Direktiva Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (UL L 298, 17.10.1989, str. 23). Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 202, 30.7.1997, str. 60).

Sklep Sveta 2000/821/ES z dne 20. decembra 2000 o izvajanju programa za spodbujanje razvoja, distribucije in promocije evropskih avdio-vizualnih del (MEDIA Plus – razvoj, distribucija in promocija) (2001–2005) (UL L 336, 30.12.2000, str. 82).

Sklep št. 163/2001/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. januarja 2001 o izvajanju programa usposabljanja za strokovnjake v industriji evropskih avdio-vizualnih programov (usposabljanje MEDIA) (2001–2005) (UL L 26, 27.1.2001, str. 1).

Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, 27.3.1999, str. 1) v zvezi z državno pomočjo.

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL L 157, 30.4.2004, str. 45).

Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, 22.6.2001, str. 10).

Direktiva 2001/84/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2001 o sledni pravici v korist avtorja izvirnega umetniškega dela (UL L 272, 13.10.2001, str. 32).

Direktiva Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo (UL L 248, 6.10.1993, str. 15).

Direktiva Sveta 93/98/EGS z dne 29. oktobra 1993 o uskladitvi trajanja varstva avtorske pravice in določenih sorodnih pravic (UL L 290, 24.11.1993, str. 9).

Direktiva Sveta 92/100/EGS z dne 19. novembra 1992 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski, na področju intelektualne lastnine (UL L 346, 27.11.1992, str. 61).

Izvajanje pristojnosti Skupnosti je že po svoji naravi podvrženo stalnemu razvoju. Zato si Skupnost glede tega pridržuje pravico do uradnega posredovanja nadaljnjih izjav v zvezi z delitvijo pristojnosti med Evropsko skupnostjo in državami članicami.

PRILOGA 2

Enostranska izjava v imenu skupnosti v zvezi z deponiranjem listine o pristopu

„Kar zadeva pristojnosti Skupnosti, opisane v izjavi na podlagi člena 27(3)(c) Konvencije, Konvencija zavezuje Skupnost, ki bo poskrbela za njeno ustrezno izvajanje. Iz tega sledi, da države članice Skupnosti, ki so pogodbenice te konvencije, v medsebojnih odnosih uporabljajo določbe Konvencije v skladu z notranjimi pravili Skupnosti in brez prejudiciranja ustreznih sprememb, ki jih bodo deležna ta pravila.“
